

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 238.

V Ljubljani, v torek 16. oktobra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Trinajsta seja, dne 16. oktobra.)

Prečita in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem se razdelé došle vloge, med kojimi je bila tudi statistika o vravnavi zemljiškega davka na Kranjskem, ki jo je sestavil poslanec Robič in ki se v poročanju izroči upravnemu odseku. Prošnja občine Stari Trg pri Poljanah, da bi se za pravosodnje posle ondi uvedli uradni dnevi, o kateri je poročal poslanec Hren, se odstopi veleslavni c. kr. vladi s toplim priporočilom za blagovoljno uvaževanje. — Prošnja občine Velike Lašče za dovoljenje 41% doklade na neposrednje davke za l. 1889. in 1890. se izroča deželnemu odboru v primerno rešitev.

Poslanec Višnikar poroča o prošnji faranov šentvidskih pri Zatičini za uvrstitev cestne proge Glogovica - Št. Vid - Sv. Rok med okrajne ceste ter v imenu upravnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. V cestnem okraji zatiškem se nahajajoča občinska cesta, katera se pri Glogovici odcepi od državne ceste ter gré čez Št. Vid do sv. Roka, kjer se stika zopet z državno cesto, uvrsti se med okrajne ceste.

2. Deželnemu odboru se naroča, da v smislu § 19. cestnega zakona z dne 5. marca 1873 po dogovoru z dotičnimi oblastvi zadobi Najvišje potrjenje temu sklepu in potem pravočasno potrebne ukrene, da okrajni cestni odbor zatiški prevzame to cesto v svojo oskrb in jo primerno vzdržuje.“

Oba predloga obveljata brez ugovora.

Obširen razgovor je bil o predlogu upravnega odseka o načrtu zakona gledé odkupa duhovenske bire, o katerem je poročal poslanec Višnikar. Lani sklenena prememba dotičnega zakona z dne 13. junija 1882 ni dobila Najvišjega potrjenja. Ministerstvo namreč zahteva, da bi se morali od bire odkupiti vsi posestniki ene katastralne občine, ako le eden sam izmed njih zahteva ta odkup, in v tem smislu upravni odsek predlaga načrt novega zakona, oziroma edino premembo § 5.

Poslanec Klun se oglasi proti temu načrtu sklicevaje se na razloge, s katerimi je že lani opravičeval potrebno premembo. Tudi oporeka, da bi naši posestniki samo zaradi tega ne zahtevali odkupa, ker se ne morejo izogniti vplivu svojih z odkupom morebiti nesprijaznenih duhovnikov, kakor trdi ministerski dopis. Duhovniki bi gotovo radi videli odkup, ker jim bira prizadeva veliko truda in sitnosti, ali oni vidijo, da bi bil odkup hudo breme za naše ubožne kmete, zato raje potrpe, da varujejo kmečko prebivalstvo. Ako sta dozdej le dva zahtevala odkup, je to le znamenje, da ta odkup pri nas ni bil tako silno potreben, kakor se je mislilo. Zato nasvetuje tako premembo § 13. dotičnega zakona, da bo de tistim, ki se hočejo odkupiti, mogoče to storiti, ne da bi se pa mogli vsled tega k odkupu siliti drugi posestniki.

Deželni predsednik baron Winkler ugovarja temu nasvetu, ker ni upanja, da bi ministerstvo premenilo svoje stališče; poslanec Vošnjak pa podpira Klunov predlog, ki gotovo najbolj vstreza našim potrebam. Kmeti posestniki bi težko plačevali odkupnino, in krivično bi bilo jih k odkupu siliti, ako bi to zahteval jeden sam posestnik, ki morda še v dotični fari ne stanuje. Morda se ministerstvo temu zakonu ne bode upiralo in ga priporočalo v Najvišje potrjenje.

Pri glasovanju obvelja predlog poslanca Kluna in se v načrt novega zakona sprejme še nov § 13., kakor ga je nasvetoval poslanec Klun. Dotične premembe §§ 5. in 13. se po novem načrtu glasé:

Z a k o n

z dne . . . . .

s katerim se izpreminjata §§ 5. in 13. zakona z dne 13. junija 1882. leta, dež. zak. št. 25, leta 1886., o odkupu posestev državih se novčinih in prirodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

Člen I.

§§ 5. in 13. zakona z dne 13. junija 1882. l., dež. zak. št. 25, leta 1886., sta v svoji dozdanji besedi razveljavljena ter se odslej glasita:

§. 5. Vrednost prirodninskih davščin se zračunja

po cenah kraja dušnega pastirstva, h čigar okolišji spada zavezano posestvo, in to:

- a) pri prirodninah, ki so podvržene tržni ceni, po povprečni ceni let 1878. do 1887.;
- b) pri prirodninah, ki nimajo tržne cene, ali pri katerih se o teh cenah ne more dobiti verjetno potrjeno, potem pri opraviilih v delu, po izvedenci, katerim se je pri tem ozirati na prej navedeno povprečno dōbo.

§ 13. Ako prejemalni upravičenci do 22. jun. 1889. leta ne vložé nobene napovedi, tedaj jih je na zahtevanje tudi le jednega zavezanca pozvati, da v roku jednega meseca vložé svojo napoved gledé onega zavezanca, ki odkup zahteva.

Člen II.

Mojim ministrom za notranje stvari, za pravosodje in za finance se naroča izvršiti ta zakon.

Poslanec Murnik poroča zatem o uvrstitvi občinske ceste iz Bleda do Zaspaga med okrajne ceste. in predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. V cestnem okraji radoljskem se nahajajoča, iz Bleda v Zasp držéča občinska cesta se uvrsti med okrajne ceste.

2. Deželnemu odboru se naroča, da v smislu § 19. cestnega zakona z dne 5. marca 1873. po dogovoru z dotičnimi oblastvi zadobi Najvišje potrjenje tega sklepa in potem pravočasno potrebne ukrene, da okrajno-cestni odbor radoljski prevzame to cesto v svoj oskrbo in jo primerno popravi.“

Tudi ta dva predloga obveljata brez razgovora.

Učiteljski vdovi Ani Juh se po nasvetu poročevalca Šukljeja dosedanja miloščina letnih 50 gl. za tri leta podaljša.

Poročilo o prošnji dramatičnega društva se z dnevnega reda odstavi, ter se bode obravnavalo pri deželnem zakladu.

Poslanec Šuklje poroča potem o raznih prošnjah, da bi se odpravila deželna naklada na žganje. Ker ta naklada deželi donaša več kakor 100.000 gl. na leto, katerih nikakor ne moremo pogrešati, in ker bi se morala v tem slučaju, da odpravimo naklado na žganje, jako zdatno povikšati deželna priklada, zato se o teh prošnjah brez ugovora prestopi na dnevni red. (Konec prih.)

LISTEK.

Dva dni v Benetkah.

IX.

6. septembra.

Stopivši iz lepe bazilike na Markov trg ozremo se na desno in pogledamo na uro. — Kaj mislite? — V Benetkah tudi na uro gledati ni kar si bodi.

Kdor se v kakem tujem kraji prav kratek čas mudi, pravi pregovor, da je šel „na uro gledat“. Tudi nas osem Kranjcev je mesto beneško samo dobra dva dneva štel med svoje goste — šli smo torej le na uro gledat, ali videli smo vendar prav dosti in ogledali površno vse večje znamenitosti — pa tudi na uro poleg Markove cerkve smo se radi ozirali — da! — celó čakali smo navlaš pred njo, nepremično gledajoč, kdaj nam pové natančno, koliko je ura in minuta časa. Ta zanimiva ura ni spravljena v zvoniku, kakor je to po naših krajih navadno, ampak ima svoj stolp s krasnim čelom od

čistega marmorja. Stolp je prizidan k starim prokuracijam na severni strani Markovega trga, prav blizu cerkve. Postavljen je l. 1493., popravljen pod avstrijsko vlado l. 1859. Ura sama je jako umetno delo, čeravno ne bije in ne kaže na takov način, kakor naše zvoniške ure. Kolesje ima tako uravnano, da se vsako uro po 13krat sproži in dve številki, eno vrh druge, porine na svetlo. Zgornja številka naznanja uro, spodnja minuto dnevnega časa; prva ostane skozi celo uro ista, druga pa se na vsacih pet minut spreminja in z večjo številko namestuje.

Bilo je že osem proč, ko smo stali pred urinim stolpičem. Brž stopimo do prve kavarne na levem hodniku Markovega trga in si ogrejemo „notranjsko“ s skledico fine kave.

Ljudi je bilo še malo zunaj. Benečanje so poležaji in se ne vzdignejo zgodaj iz pérnice, le zvečer je prava gneča po hodnikih Markovega trga. Vendar je prišlo več različnih ljudi mimo nas Kranjcev, uživajočih sladki zajutrek. Nekateri se celó ustavijo blizu nas in zvedavo ogledujejo. Poznali so, da smo tujei. Kmalu izvemo, kdo so ti naši občudovalci in

kaj želijo. To so posebni originali beneški, živeči največ o tujcih: kažipotje, krtačarji, prodajalci časnikov in spominskih knjižic. Prvi nam v gladki nemščini ponujajo svoje spremstvo po Benetkah. Prav s težka se odkrižamo enega teh sitnežev, čeravno smo mu zatrjevali, da imamo med seboj slikarja, ki ima Benetke v mazincu. Krtačarji ali snazitelji obuvala so nam radovedno gledali pod noge, ne bi li morda naše škornjice potrebovale kakega potegljeja s krtačo, da bi se ličneje svetile na gladkem tlaku. Nekateri teh snagoljubnih mojstrov hodijo zjutraj okrog s svojim orodjem, drugi preže v kakem kotu na svoj plen, kakor pajek na muho. Tudi prodajalci časnikov se približajo naši mizi in silijo novine vseh jezikov: laške in nemške, francoske in angleške. Najimnitnejši izmed te vrste prebivalstva beneškega je neki „Casamatta“, zeló popularna oseba v mestu. Kupovaje škatljice za žveplenke smo skoraj povsod ugledali na pokrovčku njegovo podobo z napisom: „Casamatta, celebre venditere di giornali di Venezia“ (Kazamatta, sloveči prodajalec časnikov v Benetkah). Majhen možic

Poročilo deželnega odbora glede deželne doneska za dolenjske lokalne železnice.

(Dalje.)

Proga nameravanih dolenjskih železnic se začne na vzhodni strani južne železnične postaje ljubljanske, preseka potem vas Udmat, pelje po 45 metrov dolgem mostu čez reko Ljubljanico, drži potem med prisilno delalnico in Codellijevim gradom, se dotika mestne klančnice na vzhodni strani, drži po 30 metrov dolgem mostu čez CesarSKI graben in pride deloma prekrizaje Hradeckegavas do Karlovske ceste, katero prereže pri km. 3-6 v njenem lastnem površju.

Po tem prekrizanju ceste se misli z navedeno cesto vstric napraviti železnična postaja, katera bo služila lokalnim potrebam mesta in pa za prevažanje onega blaga, ki prihaja na ta kraj največ iz južno od Ljubljane ležečih delov dežele.

Dalje drži proga zapustivši postajo po dolini ob južnozahodni strani Karlovske ceste pod gradom Rakovnikom, potem memo vasi Rudnika, Laverce do pod Laniš. Tukaj proga zapusti dolino ter se po močno valovitih rebrih vzdiguje, da skozi vasi Tlake in Razdrto dospé v Šmarije. V popisani črti napraviti bi bila pri Rudniku postaja za osebe, v Lanišah pa postaja Laniše.

Med Lanišami in Šmarijem izpeljati bode treba dva predora in en obokani cestovod.

Severovzhodno od Šmarija se bode otvorila postaja in železnica bode po dolini deloma severovzhodno, deloma južnozahodno od Karlovske ceste držala do Stranske vasi. Tukaj gré proga zopet v dolino, kjer bode pri Lichtenbergovem gradu postaja Grosuplje, ki bode služila lokalnemu prometu, kakor se tudi stikala z železnico, katera bi držala v Kočevje.

Od te postaje naprej se železnična črta zajedno ovije okrog vasi Gatina ter pelje navkreber do gorske zareze med Velikim Mlačevim in Žaljno, katero preseka, kakor tudi vas Veliko Loko in pelje po predoru skozi gorski greben pred Višnjogoro, da pride potem do postaje Višnjagora, ki se bode napravila v dolinski ravnini pod Višnjogoro. Nato prekrizá črta državno cesto v Starem trgu ter dospé do postaje Hudo-Zatičina, katera se bo napravila na južnovzhodni strani od Hudega.

Iz Hudega pelje železnična proga večinoma proti vzhodu memo vasi Rogovile, Vrhpolje in Artižavas, potem pa proti jugu do nameravane postaje v Radohi vasi, od tukaj se pri Raki zavije v temeniško dolino in pripelje čez št. Lovrenc in Veliko Loko v Trebnje, za katera zadnja dva kraja so projektirane postaje. Dalje se proga dotika Starega trga, Dolenjega Podboršta in Ponikev, gre južnovzhodno od sv. Ane po predoru skozi hribovje, pelje potem na severovzhodno od Mirne Peči ležečih rebrih navzdol do vasi Češnjice ter drži potem skozi Hudo, Potočarsko vas in Muhaber v Beršlin. Severno od Mirne Peči se bode na cesti držeči v št. Jurij napravila postaja. Od novomeške postaje se bode železnica, da se bode kolikor le mogoče oziralo na krško dolino, vila po krški dolini navzgor do tje, kakor bi se to na levem bregu Krke, kadar se bode ta železnična črta nadaljevala, to je do Gorenje Straže že brez tega moralo zgoditi. V omenjenem kraju bi se za potrebe gorenje krške doline morala omisliti postaja. (Dalje prih.)

je, zgrbljen; ogromen slokast nos mu sedi sredi obličja, na katerem se vegajo veliki naočniki; naprej zakrivljena kozja brada dopolnjuje sliko čisto laškega obraza. Gotovo je ta možič poln muh in obraz njegov jako originalen, ker pri Benečanih toliko slavo uživa, da vsak, kdor z žveplenko vprasne, pogleda poprej karikaturu Kazamatovo.

Da se znebimo vseh teh negotéto beneskih, kupimo vsak eno spominsko knjižico in jo uberemo proti morju, najet si dve gondoli za dopoludne. Pogodimo se za 1 liro od ure in se gondoljamo po raznih prelivih od ene cerkve do druge.

Čuditi se je, kakó izvrstno znajo voditi gondoljaši svoje čolnice skozi ulice, pod mostovi, na raznih voglih in razkrižjih. Nikdar se gondola ne trčí ob steno, niti za las se ne obrne drugam, kakor tje, kamor ima plavati. Sém pa tam na kakem križišču je po šest in še več gondol vkup zadelo. Bil sem že v skrbéh, kakó se bomo tu razmotali — šlo pa je povsod z lepa in z lahka. Kjer so ulice močno stisnene, si gondoljaši dajejo posebna znamenja, zlasti predno priplovejo do vogla, okoli katerega

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. oktobra.

Notranje dežele.

Na dnevnem redu *škofovskega posvetovanja* sta šolsko vprašanje in udanostna adresa sv. Očetu. Dela se tudi na to, da bo adresa obsezala protest zoper novi kazenski zakonik v Italiji. V zvezi s to konferencijo je katoliški shod, ki se boče vršit koncem novembra. „Oesterr. Corr.“ pravi, da se je prirediteljem izrazila z visokega mesta želja, naj na shodu izostane vsaka izjava zoper italijanski kazenski zakonik, za papeževo neodvisnost, naj se ne razpravlja šolsko vprašanje in opusti razmotrivanje socijalnega vprašanja, koje bi pospešilo anti-semitsko gibanje. „Oesterr. Corr.“ je mnenja, da je bolje, ako se sploh ne vrši katoliški shod, nego da se izključijo ti predmeti z dnevnega reda.

Iz najboljšega dunajskega vira se poroča, da je bil grof Taaffe primoran svetovati cesarju, naj odstrani *Ziemialtkovskega*, ker je slednji tajno obravnaval z nemško-liberalnimi vodji o novem liberalnem ministerstvu. V Budimpešti so bile te obravnave dobro znane ter je nemška diplomacija podpirala to zoper Taaffeja naperjeno spletko.

Novi minister *pl. Zaleski* je bil rojen leta 1836. kot sin prvega popularnega namestnika v Galiciji. Po izvršenih študijah je stopil v službo pri dolenje-avstrijskem namestništvu, potem je prišel v ministerstvo notranjih zadev, od tod je bil l. 1861. premeščen k lvovskemu namestništvu, kjer je postal leta 1883. namestnik. Hvalijo posebno njegovo administrativno nadarjenost.

Z izročitvijo pravosodnjega portfelja *dr. grofu Frideriku Schönbornu* je odločno krenilo ministerstvo na desno. Da je to imenovanje velike vrednosti za dosedanjo državno-zborsko večino, kaže najbolje pisava nemško-liberalnih in madjarskih listov. „Egyetertes“ napada v svojem članku „Nov Hohenwart v Avstriji“ z jako ostrimi izrazi ministerske premembe v Cislitvaniji ter preti mej drugim: „Ofenzivnemu ministerstvu Taaffejevemu nasproti izzvali bomo Madjari iste dogodke, ki so se vršili, predno je padel kabinet Hohenwart.“ — Grof F. Schönborn je rojen leta 1841., svoje šole je dovršil v Pragi, leta 1881. je prišel k državnemu sodišču ter je postal dosmrten člen gospodske zbornice. Isto leto je bil imenovan namestnikom za Moravsko. Pisal je več nemških knjižic: „Böhmen und Oesterreich“, „Randglossen zum Entwurfe des neuen Strafgesetzes“, „Wirkungen der Neuschule.“ Posebno v zadnjem delu je pokazal svoje odločno konservativno mišljenje.

Vnanje države.

„Osservatore Romano“ smatra obisk *nemškega* cesarja pri *papežu Leonu XIII.* činom največjega pomena, izvršenim pod okoliščinami, ki mu dajejo trikratno vrednost. Prihod Viljemov v Rim ni napravil položaja italijanske vlade v Rimu niti stalnejšega niti močnejšega ter se ne dotika rimskega vprašanja. Dokler to ni rešeno, ostane varnost obstanka italijanske vlade jako dvomljiva.

Predsednik *srbskega* konzistorija, Aleksij Ilić, je odstavljen od svoje službe. Ilić je odločen pristaš kraljice Natalije in prijatelj Garašaninov. Kralj hoče tedaj na vsak način imeti, da se loči njegov zakon. — Vojni minister Protić je odredil velike vojaške vaje vseh vojnih korov z vzajemnostjo v Belgradu in ostalih večjih posadkah. Takih vaj dosedaj ni bilo v Srbiji. Pravijo, da se hoče vlada najpoprej prepričati, ali je splošnje mišljenje po deželi slabo vplivalo na vojaško disciplino. Ako temu ni tako, proglasilo se bo obsedno stanje.

„Svoboda“ piše, da je gibanje v *Makedoniji* vspeh ruskih spletk, ter opominja tamošnje Bolgare, naj se ne dajo premotiti k vstaji. „Journal de St. Pétersbourg“ pravi: Bolgari dobro vedó, da Rusija nima v Makedoniji nobene agenture. Ne omenjali

mislijo zaviti v drug preliv. Zvesto sem nastavljal ušesi, da bi si natančno zapomnil te zaklice. Čul sem različne besede s posebnim naglasom in s kaddéncó, ki je samo Benečanom lastna. Največkrat so bile razumeti besede „guarda ó“ po notah *fag.* Pa tudi druge klice n. pr. „mi-so!“ — „e-la“ itd. sem vjel na ušesa. Ako so kje z gornjega nadstropja hiše kako reč metalí v preliv, je brž zagromel gondoljaš: „no abbassó!“ s povdarkom na poslednjem zlogu.

Prva cerkev, katero se z gondolo peljemo obiskat, je sv. Janeza in Pavla, ena najlepših v mestu. Veličastna stavba v gotičnem slogu, zidana za dominikance (1240—1430). Bila je grobna cerkev nekdanjih dožev beneskih. Največ jih tukaj počiva. Nekateri imajo ob stenah vzdane krasne grobne spomenike, umeteljno izklesane iz najfinejšega marmorja, n. pr. slavni doži: Peter Mocenigo, Mihael Morosini, Andrej Vendramin, Marko Korner i. dr. Iz dolgih napisov je razvidno, kaj je vsak bil in kaj znamenitega storil za domovino. V tej cerkvi so se za vojvode opravljala razna mrtvaška opravila.

bi govoričenja o ruskih agentih in njihovem rovanju v Makedoniji, ko ne bi bil tega vsprejel v svoje predale dunajski „Fremdenblatt“. Čudimo se, da se tako resen list ni branil biti odmev tega neoponovnega sumničjenja.

Neka brzojavka iz Berolina pravi, da tamošnji dobro poučeni krogi niso nič kaj zadovoljni z vspehom, koji je dosegel *nemški* cesar na *avstrijskem* dvoru. Za nemško zvezo je le del avstrijskih državnikov navdušen, mej tem ko je grof Taaffe odločen nasprotnik te Bismarckove ideje. Enako se bajé glasé tudi poročila grofa Bismarcka o mišljenju dunajskih vladnih krogov.

Včera je imela *francoska* zbornica svojo prvo sejo. Akoravno so bile na dnevnem redu le volitve odsekov, bila je seja skoraj gotovo razburjena; povod temu je dal lahko Floquetov revizijski načrt, ali pa interpelacija bonapartovca Gelliberta de Seguinsa, kaj namerava Floquet storiti v oigled najnovejših izjav za ustavno presojo. — Mej mornaričnim ministrom Krantzom in proračunsko komisijo se je doseglo sporazumljenje; namesto petih milijonov, kakor je to zahtevala komisija, črtalo se bo iz proračuna le 386.308 frankov. — Vojni minister Freycinet je predložil proračunski komisiji svoje izredne vojne troške, ki iznašajo l. 065.362.000 frankov. Na račun te svote zahteva za prihodnje leto le 134 milijonov, ostanek pa se bo razdelil na bodoče proračune. Izredni vojni troški iznašajo od leta 1870. skupaj nad štiri milijarde; ali so vspehi primerni tej ogromni svoti, to je več ko vprašavno.

Italijansko navdušenje za *nemškega* cesarja in zvezo z Nemčijo zoper Francijo motile so mnoge protidemonstracije. Ko se je peljal cesar Viljem v Vatikan, usulo se je zopet na cesto veliko rudečih vstajnih listkov. Redarji so zgrabili in odvedli v zapor blizo dvajset oseb. Poroča se tudi iz Rima, da se je Cairoli vsled pregovarjanja svojih prijateljev odločil prevzeti vodstvo opozicije zoper Crispija. Dosedaj se je vedno izgovarjal, da je pre-slabotnega zdravja.

K petindvajsetletnici *grškega* kralja pričakujejo v Atene mornarične oddelke raznih držav. Angleški poslanik je uradno naznanil prihod vojvode in vojvodinje Edinburške s šestimi oklopniciami. Prišla bo v Pirej tem povodom tudi ena avstrijska oklopnica.

Rumunski liberalni združenci so imeli včera pod predsedstvom Joana Bratianuja dobro obiskan volilni shod, potem pa so šli „en masse“ pred stanovanje Demetra Bratianuja, da bi ga pregovorili k zvezi liberalnih neodvisnjakov z združenci. Demeter Bratianu ni hotel sprejeti odposlancev; množica se je morala po dolgotrajnem razsajanju in kričanju na ulici razkropiti, ne da je dosegla svoj namen.

Izvirni dopisi.

Iz Žirov, 11. oktobra. Ne zastavil bi peresa, da popišem slovesnost cesarjeve štiridesetletnice, kakor se je vršila v Žireh, ker na stokrat že smo brali v predalih „Slovenca“ enake popise, kateri so si podobni kot jajce jajcu. Ako je človek le eden bral, pa je vedel, kako se je tudi drugod vršila slavnost. A zdi se mi, da utegnejo prav te slavnosti nam koristiti. Ž njimi lahko o svojem času zapremo usta zlobnim klebetnikom, ki naš narod grdé, češ, nema patrijotičnega čuta in ljubezni do presvetle vladarske hiše.

Ko bi se hoteli Žirovci malo pobahati, pa bi tudi mi zaklicali v svet, kakor se je glasil telegram z Dolenjskega: „Svečanost povodom cesarjeve štiridesetletnice sijajna. Razsvetljava krasna; navdušenje velikansko; zabava izborna.“ Pa ponižne duše smo, zato rečemo le, da smo na predvečer 6. t. m. zvonili, s topiči streljali, na bližnjih gričih kresove

Cerkev je 94 metrov dolga, 40 metrov široka in 35 metrov visoka. Na levi strani je bila prizidana kapela za shrambo Najsvetejšega — takó bogato ozaljšana z umotvori slikarstva in kiparstva, da je vse delo stalo do 20 milijonov frankov. Kapela je pred nekoliko leti (1867) do tal pogorela. Pač neizmerna škoda! Nekateré izbočne podobe, od belega marmorja, so vendar še na pol ohranjene, — tudi sedaj še, v razvalinah skoraj, prečudno lepe. Nadzornik te kapelice prodaja fotografične slike ohranjenih umotvorov. Pravijo, da je ogenj zanetila roka hudobneža, ki je zavidal cerkev zavoljo tolike lepote.

Zunaj cerkve stoji kip generala Colleoni-ja na konji. Ponujal je ljudovladi veliko svoto denarja, ako mu postavi spomenik sredi Markovega trga. Privolili so v to, pa spomenik postavili ošabnežu ne ondi, kjer je sam želel, ampak na odljudnem, skritem kraju poleg te cerkve. Ostudno oholost tega moža je kipar kaj dobro izrazil na skremženem obrazu njegovem.

žgali, da je cela obširna občina vedela, kako imeniten dan bo rožanvenška nedelja. Ko se je storila noč, bila je vsa lepa vas lepo razsvetljena, posebno odlikovala se je hiša c. kr. orožnikov, kar je vse-skozi prav, ker s tem se dá ljudstvu dober vzgled v posnemo.

Drugi dan je bila slovesna služba božja. Prav lepo nam je razjasnil dvojni pomen praznika preč. g. Ant. Žgur ledinski. Po odpeti zahvalni in cesarski pesmi je bila popoludanska slavnost končana.

Popoludne smo šli pod kozolec posestnika J. Kavčiča, kjer se je odpela slavnostna himna. Nato je govoril slavnostni govor g. Fr. Schmied prav vrolo. Z uprav pristno igralčevu živahnostjo nam je v lepih besedah tako naslikal vrline presvetlega cesarja, da smo bili mnogi do solz ganjeni. Po izvršeni tomboli, katera se je igrala z velikim zanimanjem, so nas izvrstni idrijski pevci izborno zabavali s krasnimi popevkami. Pristrčno hvalo jim tudi javno izrekamo, kajti tako ubranega petja v cerkvi kakor med veselico nismo še čuli.

Ko je bil program izvršen, hoteli smo se podati na kraj proste zabave k g. Ant. Sedeju v Novo Vas, a voda je tako narasla, da niti z vozom ni bilo možno tje priti. Zato smo se zbrali v drugi hiši, kjer smo peli, napitnice kovali — potem pa se razšli v pozni uri v božjem strahu, kajti voda je naraščala in bali smo se Noetovih časov.

Zdaj pa kaj drugega!

Ne dolgo tega, kar je „Slov. Narod“ svetoval v jako poblehnem članku slav. c. kr. okrajnim glavarstvom, naj pri globah kakoršnih-koli prestopkov rahlo, humano postopajo. Ta ljudomili nasvèt je imel za naše ljudi prav nasproten učinek, kajti mnogi očetje zdihujejo kakor trpin Job: „Usmilite se nas, usmilite se nas, ker roka glavarjeva nas je zadela.“ Ni šala to, po 14 gld. globe plačati in še više zaradi šolskih zamud. Ko bi naš kmet tako lahko denar zaslužil, kakor gotovi gospodje svoje diete — potem bi ne bilo jadikovanja. Po moji in nikakor ne merođajni misli ima kazni baje dva momenta, maščevalnega recte kaznilnega in zdravilnega — no zgornji akt je gotovo enostranski. Tu energija ni bila na pravem mestu.

Imamo pa pri nas šolo, da bi se je gotovo slavni g. Dežman razveselil. Poučuje se v drugem in tretjem razredu nemščina kot obligaten predmet več ur na teden — za vse učence razven hribovskih, kateri hodijo le dvakrat na teden v šolo, a krščanskemu nauku je odločena le ena urica na teden od prvega do tretjega razreda enako. Tu bi bila poznana energija na pravem mestu, da se nepostavnost odpravi.

Sploh je naša okolica kraj jako originalnih razmer, toda več o priliki.

Iz Kranjske Gore, dne 11. oktobra. (Nekaj meteorologičnih podatkov.) Pri takem vremenu, kakor smo ga imeli sedaj skoraj pol meseca, moraš človek res kar po sili začeti vreme „študirati“ in raznolične pojave gorskega podnebja premišljevati. Najprej smo imeli samega dežja toliko, da je t. i. „koše“, ki so bili sicer iz brunov in kamenja zloženi, pa na vodo pač le prislonjeni, kar razdiralo. Tudi ono „škarpno“, na katero so pred par leti utrdili most čez Pišenco, grozila je narasla voda razdreti prav temeljito. Kjer namreč delo ni temeljito, tam je voda toliko bolj starinoslovsko temeljita, da hoče povsodi prodreti prav do dna in še po dnu marsikaj razbrskati.

Dne 7. t. m. je začel sneg naletavati tudi v ravnem, in sedaj je te dni pobelil vsak dan nekoliko, dokler ga ni zopet dež raztopil vsaj toliko, da je imel potem zopet nekaj več vzroka vnovič se vsuti prav gosto. Pri vsem tem pa še otava ni vsa posečena, krompir (tukaj „čompe“) je tudi še večinoma zunaj, turšica („sirk“) je pa tudi te dni zorela — v snegu.

Nocoj se je razjasnilo, in danes popoludne ob 1. uri je kazal toplomer dobrih 10° R. v senci.

Sicer pa vse to za naš kraj nikakor ni ravno posebno redka prikazen. Temperatura je tu sploh jako premenljiva.

Morda vstrežem onim častitim čitateljem, kateri se kaj bolj zanimajo za meteorologijo, ali tudi onim, kateri zahajajo k nam na letovišče, ako posnamem v ta namen nekoliko podatkov po zapisniku č. gosp. župnika.

Po zimi leta 1869/70. je snega debelo čez 7', in še v aprilu ga je ležalo po senčnih krajih po 5' debelo. A majnikova vročina ga je pobrala prav kmalu. Leta 1871. je padel nov sneg

dne 18. maja. V noči od 2. do 3. junija je padel zopet nov sneg, dne 3. junija je še snežilo, in ležal je na ravnem do dne 5. junija. Živina je bila takrat v hudih stiskah. Dne 27. septembra l. 1872. je padel zjutraj 3" debel sneg; toplomer je kazal — 1° R. Leta 1874. je sneg obelil v Kranjski Gori dne 15. junija. Leta 1875. je bilo največ mraza dne 23. februarja, namreč 18° C. L. 1876. je bila dne 21. maja huda slana. V letu 1877. je bila prva polovica meseca septembra prav topla, a dne 23. septembra je padel sneg blizu ravnega. Precėj globoko je padel sneg zopet v letu 1879. dne 5. julija. Do sv. Jakoba je bilo tistega leta sploh deževno in mrzlo. Drugo leto (1880.) je zapadel proti koncu februarja zopet 5' debel sneg. Leta 1881. je bil mesec julij zeló vroč, v senci je kazal toplomer do 24° R. in še več; dne 27. julija pa je po gorah padel že nov sneg, zato je bilo drugo jutro toplote le 7° R. Dne 2. avgusta pa je vročina zopet poskočila na 20° R. o poludne. Dne 5. oktobra se je prikazal sneg precėj nizko, in tako tudi dne 16. oktobra. (Konec prih.)

Iz Vinice, 10. oktobra. Dovolite malo prostorčka v cenjenem „Slovcu“, da opišem, kako smo slavnost 40letnega vladanja presvetlega cesarja tukaj praznovali.

V nedeljo 7. t. m. naznanil je naš preč. gosp. župnik v cerkvi z jednatimi besedami, da se boče praznoval v ponedeljek 8. oktobra spomin 40letnega vladanja presvetlega cesarja. Popoludné so oznanjevali tudi zvonovi farne cerkve, da boče drugi dan slavnostni praznik.

Dasiravno je dež curkoma lil, vendar se zbere ob 8. uri do 300 šolskih otrok v šoli in se podajo skupno z učiteljstvom v cerkev, kjer se je zbralo tudi mnogobrojnega občinstva pri slovesni sv. maši, pri kateri so otroci prepevali.

Pri sv. maši bil je tudi navzoč g. c. kr. okr. glavar Ferdinand marquis de Gozani, kateri se ni ustrašil slabega vremena, ne dolge poti, krajni šolski svet, občinski zastopniki in tukajšnja c. kr. žandarmerija in corpore.

Po sv. maši stopita dva dečka s šolsko zastavo pred veliki oltar, kjer pripne č. g. župnik spominski trak na-njo.

Končaje cerkveno sveto opravilo, zbrala se je šolska mladina in obilno drugega občinstva v prostorni, primerno okrašeni šolski sobi k daljni svečanosti.

Prvi poprime besedo podpisani nadučitelj, pozdravi vse navzoče, posebno preblagorodnega gosp. okr. glavarja, zahvaljujoč se v imenu mladine za toli častni obisk, in zatrjujoč vedne popolne vdanosti in ljubezni do milega vladarja in njegovih namestnikov. Nadalje razvija v daljšem govoru pomen slavnosti in življenje presvetlega cesarja ter konča s trikratnim „živio“-klicem na istega.

Nato začno otroci deklamovati in peti različne slavnosti primerne pesmi.

Ko otroci odpojo, poprime besedo preč. gosp. župnik Jurij König, kot predsednik krajnega šolskega sveta, ter v izbornem govoru slika lastnosti presvetlega vladarja, posebno razvijal je tri glavne: pobožnost, usmiljenost in dobrotljivost, kar je tudi z vzgledi pojasnjeval. Navdušeni „slava“-klici sledili so njega govoru in deca zapela je prvo in zadnjo kitico cesarske pesmi.

Gospod župnik razdelil je potem med vso deco spominsko knjižico „Franc Jožef I.“, katero je spisal tukajšnji rojak g. Ivan Tomšič in pa „Spomenico“. Po skupni molitvi bila je naša, dasi skromna, vendar vneta slavnost končana. Da se je tudi streljalo, umé se samo ob sebi.

Ker odhajam podpisani tekom tega meseca na svoje novo mesto Ig pri Ljubljani, bodi mi dovoljeno, da izrekam vsem, ki so me podpirali skozi pet let pri mojem poslu, najtoplejšo zahvalo. Osobito pa se zahvaljujem č. g. župniku Juriju König-u, kateri je kot predsednik krajnega šolskega sveta, kot krajni šolski nadzornik in katehet mi vedno bil vrl podpornik, takó, da je bilo vedno mogoče dobro šolsko obiskovanje in dobri napredki. Slava vrlemu dobrotniku in podpiratelju šole.

Fran Ks. Trošt.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je naročil gosp. deželnemu predsedniku, naj občinama Št. Rupert in Dol naznani Najvišjo zahvalo za lojalno izjavo povodom 40letnice.

(Gospod baron in gospa baronica Winkler) stades ob dveh popoludne deželnemu zboru na čast napravila obed, katerega so se vdeležili deželni poslanci obeh strank.

(Deželnega zbora) prihodnja seja bo v četrtek ob 1/2 2. uri popoludne, ker se bo ob 11. uri popoludne odprla deželna sadna razstava.

(Deželna sadna razstava,) ki bo slovesno otvorena v četrtek 18. oktobra dopoludne ob 11. uri na starem strelišči, bo v resnici velikanska, kakeršne še ni priredila kranjska dežela. Z vseh strani dohajajo nove pošiljatve raznovrstnega sadja in sadnih izdelkov, vrtnarskih in kmetijskih strojev. Razstavni odbor porabil je že sedaj nad 400 štirjaških metrov prostora. — G. Baumgartner, graščak in tovarnar v Ljubljani, podaril je odboru štiri darila v zlatu, katera se bodo priznala vrlim kmečkim sadjarjem.

— Gospod Obraczay, graščak na Impolci, podaril je polletnega žrebeta in sicer za kmeta iz krškega okraja, ki pošlje k pokušnji najboljšo vino.

(K slavnostnemu otvorjenju deželne sadne razstave) v četrtek ob 11. uri dopoludne povabljeni so vsi ljubljanski dostojanstveniki. Razven povabljenecv imajo vstop k otvorenju tudi vsi razstavniki. Razstavo boče otvoril gosp. deželni predsednik baron Winkler. Na mnoga vprašanja odgovarjamo, da imajo vstop tudi dame povabljenecv in razstavnikov, in sicer je zanje odločen prostor na galeriji.

(Iz krške okolice) se nam poroča: Nekateri vinogradniki so že pred silnim in dolgotrajnim dežjem pobrali, drugi pa so čakali na lepo vreme, in pogodilo se jim je, ker imamo zdaj prav lepe in suhe dneve. Grozdje, kar ga je, je lepo in zdravo, vino boče močnejše in slajše od lanskega. Veliko ga ne boče, ker trtna uš in strupena rosa hudo gospodari, in le malo vinogradnikov ga boče več pridelalo, kakor minolo leto. — Naši hišni váruhi t. j. pasji rod je iz kontumaca, ali zadel nas je drugi. Prikazala se je smrkavost pri konjih, radi katere so kontumacovani konji v Krškem in Leskovecu, da nikamor ž njimi ne smemo. Ako se kdo k nam pripelje, ne sme svojih konj v hlev peljati. Upamo, da ta zapreka kmalu neha.

(Šišenska čitalnica) priredi Martinovo nedeljo dne 11. novembra pri Koslerji besedo s plesom. Podrobnejši vspered objavil se boče pozneje.

(Sposobnostni izpiti) za ljudske in meščanske šole pričeli se bodo v Ljubljani dne 5. novembra.

(Velikodušen dar.) G. Ivan Šabec, znani tržaški rodoljub in veleposestnik, podaril je „Delavskemu podpornemu društvu v Trstu“ 200 gld. Društveni odbor mu je po deputaciji izrekel iskreno zahvalo.

(Pravnih kandidatov) je v Avstriji 2933, in sicer: 569 pravnih praktikantov, 1633 odvetniških koncipijentov in 731 notarskih kandidatov.

(Ubil) se je večeraj zjutraj 70letni hlapec Jožef Hribar, ki je v deželni bolnišnici padel s podstrešja in mrtev obležal.

(Utonil) je že pred dobrim tednom Virantov drugi hlapec Franc Rajer. Šel je bil namreč na barje in skoraj gotovo pijan zalezal v vodo in utonil. V nedeljo zvečer so mrtvega našli na karolinskem barji ter odnesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Telegrami.

Pariz, 15. oktobra. V zbornici je predložil Floquet svoj načrt o presoji ustave ter zahteval zaupnico, ki se je sprejela s 307 proti 181 glasovom.

Pariz, 16. oktobra. Včerajšnja večina je obstala iz 299 republikancev, manjšina iz 152 desničarjev, 7 boulangistov, 8 republikancev. Ministri, državni podtajniki, 67 republikancev, večinoma. Ferry je vi pristaši, niso glasovali. Radikalni listi pravijo, da je ta zaupnica utrdila ministerstvo, ki bo skoraj gotovo ostalo do volitev. Monarhistiško časopisje splošnje izraža isto mnenje, rekoč, da konservativci odstej nimajo pred seboj nikogar kot radikale. Zmerna republikanska glasila tožijo, da je centrum preslab in ministerstvo zaslepljeno, ker je odprlo sovražnikom vrata v republikansko trdnjavo.

Rim, 16. oktobra. Vladarja in princi so odpotovali v Napolj. Narod jih je navdušeno pozdravljaj.

Doba iznajdeb.

Devetnajsto stoletje in posebno zadnja desetletja morejo izkazati mnogo znamenitih iznajdeb. Čuden

slučaj bi bil, ko bi se bile na vseh poljih izumile iznajdbe, le ne na onem zdravilstva, kajti v tej stroki niso te samo jako potrebne, marveč posebne koristi za človeštvo. Warnerjev Safe Cure je taka znamenita, srečna iznajdba. To ni sredstvo za vse bolezni, vendar pa je najzanesljivejše pri boleznih ledic, jeter in mehurja. Pred tem sredstvom ni bilo leka, ki bi imel pozitivno-zdravilen vpliv na te organe. Edina dosedaj znana zelišča, ki absolutno vplivajo na ledice, jetra in mehur, so izvedeni kemiki skrbno sestavili in preskusili; to je pod imenom „Warnerjev Safe Cure“ znano zdravilo, ki je vsled svojega vpliva in svojih uspehov nenavadno hitro zaslovelo po celem civilizovanem svetu. Dr. N. Beyer piše o tem sredstvu nastopno: „Imel sem bolnico, kojo je mučilo zlo na jetrih in ledicah, pri koji je bilo vsako sredstvo brez uspeha in je imela malo upanja, da okreva. Z enim poskusom Warnerjevega Safe Cure sem bil zelo zadovoljen. Priporočal sem in bom ta preparat najtopleje.“

Ena steklenica Warnerjevega „Safe Cure“ stane dva goldinarja ter se dobiva v večini lekarnic. Brošurica se razpošilja zastoj in franko; naslov naj se napravi:

Glavna zaloga
H. H. Warner & Co.,
Požun (Pressburg). (3)

Zahvala.

Za poslano mnogobrojno šolsko blago izrekam slavni „Narodni šoli“ osobito velespoštovanemu in velezasluznemu gospodu Feliksu Stegnarju srčno zahvalo.
MODRIČ, 7. oktobra 1888.

M. Ivanetič,
učitelj.

Umrli so:

12. oktobra. Blaž Janežič, pozlatar, 71 let, Gradišče št. 11, se je obesil. — Jožefa Krisper, hišna posestnica, 85 let, Mestni trg št. 26, ostarelost.

V bolnišnici:

7. oktobra. Marjana Zihel, dekla, 27 let, febris puerperalis.
9. oktobra. Amalija Lukinovič, delavka, 25 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vjeter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplotna po Celziju			
7. u. zjut.	736 0	5 8	sl. svzh.	megla	0:00	
15. 2. u. pop.	737 5	10 2	sr. vzh.	jasno		
9. u. zveč.	740 7	5 2	sl. svzh.	„		

Srednja temperatura 7.1° C., za 5.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

16. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 70 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 90 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 65 „
Akcije avstr.-ogerske banke	87 1/2 „
Kreditne akcije	311 „
London	121 „ 65 „
Srebro	— „
Francoski napoleond.	9 „ 62 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 77 „
Nemške marke	59 „ 42 1/2 „

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Slovenski Žepni koledar

za leto 1889

izšel je ter se dobiva v jako lični obliki v *Katol. Bukvarni, J. Gerberji in pri J. Giontiniju* komad po 20 kr., po pošti 2 kr. več.

Knjižica je posebno primerna kot novoletno darilo za kavarne, kojim se dovoljuje primeren rabat. — Razprodajalcem po jako znižani ceni.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatih barv v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

ZABAVI IN POUKU.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

DOM in SVET

Za celo leto 1880
Za pol leta — 80

ZABAVI IN POUKU.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikerih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za nezaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, ke dar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (56)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospoke ulice 12.)

Zadnji mesec:

Srečke obrtne razstave, prirejene v proslavo cesarske svečanosti, samó 50 kr.

Glavni dobitok **25.000** goldinarjev.

Srečke dobivajo se v Ljubljani pri **J. C. MAYERJ-U.**

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monstranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto. (34)

Staro orodje za popravo naj mi blagovolijo čč. gg. naročniki, pošiljati nefrankovano.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterljo, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.